

skulle have denne Betaling, men jeg kunde tænke mig, at man kunde ordne det paa den anden Maade. Jeg kunde tænke mig, at man kunde ordne det paa den Maade, at man indskrænkede Undervisningstiden for Lærerinderne, at man indbefattede Haandgerningen i de 36 ugentlige Timer, som Lærerinderne skulle undervise i. Man kan vel ikke sige, at Arbejdet i en Forskole er lettere end i en Hovedskole, og man kan vel heller ikke sige — saa er det i hvert Fald noget nyt — at Lærerinderne bedre kunne taale Arbejdet end Lærerne. Hvis nu dette Forhold ikke kunde rettes uden stor Skade, vilde jeg endda kunne finde mig deri, men jeg ønsker netop, at Haandgerningen skal være obligatorisk Fag i Skolen; jeg tror, det er lige saa nødvendigt i Skolen som saa mange andre Fag, men det maa kunne gøres paa den Maade, at man indskrænker Undervisningsfagene paa anden Vis, og jeg henstiller derfor til Ministeren og Udvalget at tage dette Spørgsmaal under Overvejelse. I Skolelovens § 11 staar der jo, at der i hver Klasse aarlig skal undervises i mindst 18 ugentlige Timer i Gennemsnit, og Haandgerning og Gymnastik er ikke indbefattet deri. Kunde det ikke tilføjes, at der for de Skoler, som have 4 Klasser, i Stedet for 18 Timers ugentlig Undervisning i Gennemsnit i hver Klasse kom til at staa, at der for yngste Klassen Vedkommende i Forskolen kun blev undervist i 12 Timer. Trods disse Bestemmelser i Skoleloven have vi i vort Sogn, Kundby Kommune, faaet approberet en Undervisningsplan, hvori der staar, at det er tilladt kun at undervise 4 Timer daglig 3 Gange om Ugen i Skolens yngste Klasse. Vi have 4 Lærerinder, og herved have vi yndet 6 ugentlige Timer til Haandgerning, 4 Timer for Hovedskolens Klasser og 2 Timer for Forskolens Klasser; vi have 4 Forskoleklasser og 4 Hovedskoleklasser, og vi befinde os ret vel ved denne Ordning. Jeg tror ikke, at der vindes stort ved at lade de smaa Børn sidde paa Skolebænken mere end 4 Timer daglig. Ved den ny Skolelov blev der oprettet ikke saa ganske faa Forskoler, og med disse Forskoler har det fulgt af sig selv som Regel, at Børnene nu begynde ved 6 Aars Alderen i Stedet for tidligere ved 7 Aars Alderen, saa at Børnene i yngste Klasse i Reglen kun ere mellem 6 og 8 Aar. Ad den Vej, jeg her har omtalt, tror jeg, at man kunde ordne dette Forhold paa en Maade, som baade Lærerinderne, Skolen og Børnene vilde være bedst tjente med.

J. Nielsen: Da saa godt som alt, hvad jeg kunde have at sige om dette Forslag, allerede er sagt, ikke een, men flere Gange, og den højtærede Formand desuden har henstillet til os, at vi fatte os i Korthed, skal jeg indskrænke mig til nogle ganske faa korte Bemærkninger.

Med Hensyn til det allerførste Punkt, Udskrivningen af Skolen, mener jeg, at dette Spørgsmaal lettere løses paa en meget praktisk og træffende Maade, saaledes at Læreren faar, hvad han ønsker, og Forældrene faa, hvad deres er, idet Læreren beholder Børnene, indtil den halvaarlige Prøve er afholdt, og naar den saa er forbi, kunne Forældrene faa deres Børn ud af Skolen, hvor de i Grunden ikke have noget videre at gøre, efter at de ere konfirmerede. Jeg mener, som sagt, at dette Spørgsmaal der ved løses paa en meget praktisk Maade. — Med Hensyn til Ændringen i § 17 om at nedsætte de 4 Aar til 2, saa har jeg intet som helst imod, at denne Forandring sker, men jeg tror, at den højtærede Minister vil blive skuffet med Hensyn til den praktiske Virkning af denne Forandring. Det er jo den højtærede Ministers Mening, at denne Forandring skulde afhjælpe Trangen til kvalificerede Lærere. Men saa længe vi beholde de 25 Aar som Aldersgrænse, kan det for de allerfleste Seminaristers Vedkommende ikke nytte stort, at de slippe med 2 Aar, fordi de fleste, som gaa ud af Seminarierne, kun ere 21 Aar gamle — fra 18 til 21 Aars Alderen forberede de sig jo til at tage Eksamenen —, men den paagældende skal saa ligefuldt staa i 4 Aar, inden han er fuldt kvalificeret til at blive fast ansat som Første- eller Enelærer. Jeg tror, at hvis det skal faa virkelig praktisk Betydning, maa man ogsaa sætte Aldersgrænsen ned fra 25 til 23 Aar. Da vi ved Behandlingen af Skoleloven gik op fra 3 til 4 Aar, var det vistnok væsentligst af den Grund, at de 25 Aar og de 4 faldt sammen. Men jeg tror nu ogsaa, at man uden Skade kan nedsætte denne Aldersgrænse af 25 Aar.

Med Hensyn til det meget omtalte Rengøringsspørgsmaal kan jeg for mit personlige Vedkommende fuldt ud slutte mig til dem, der mene, at Forpligtelsen til at foretage denne Rengøring bør lægges over paa Kommunerne. Jeg kan ikke se nogen som helst Rimelighed eller Billighed i, at Læreren uden noget som helst Vederlag skal renholde Kommunens egne Lokaler, som Beboernes egne Børn og ingen andre gøre snavsede. Jeg finder det ganske rime-